

Милијана Балетић

(А)ЛУДИРАЊА

„Правда“ 23.01.2008.

СРПСКА ИЗБОРНА БАЈКА

Обожавам ове предизборне кампање! Нико тако не уме, као „мој председник“, да обећава! То што од оних прошлих обећања ништа није испунио, све сам му опростила кад сам га чула како ми сад опет исто то обећава, и још понешто приде! Ај' ти, ко би народ умео тако на исту фору двапут учинити срећним...

Обожавам ове предизборне кампање! Када сам видела да се то није завршило у првом кругу, сунце ме је огрејало! Тооо! Јес да живим све горе и горе али барем седнем испред „малог екрана телевизијског пријемника“ - пљуште обећања а ја маштам! Још две недеље! Мало ли је! Паника ме хвата, шта ћу кад' се све то заврши, а мораће!

Ма нећу ни да мислим! Хоћу да уживам свим бићем, кад ми је већ Бог дао, Бог или демократија, није битно! Тако сам и прошли пут - исто два круга! Мојој срећи није било краја, и онда патња неколико година, али и нада и то реална - биће поново избора!

И би!

Док смо ми патили барем је „мој председник“ уживао, и они око њега! Макар неко, не можемо сви - и не треба! Нашта би то личило да сви уживамо! Овако фино распоредимо се, па ми уживамо у обећањима а они у власти - свако свој колач! Е сад ко је више способан да се приближи кулминацији, не знам - требало би ми, пошто је кратко време! Они имају кад! Могу да развуку! Да распореде! Није им толика журба ка' нама!

Прво напишу писмо „драгом Бушу“ (тако га је насловио „мој председник“), и онда крену, и то свако у својој области! Путују, преговарају, летују, зимују, свадбују, кумују, распоређују се на висока места и функције! Један кум води војску, други кум води спољну политику, а супруга му, тј. кумица, трепће очицама са државног ТВ екрана и тако нас неовисно извештава о свему томе! Уходали се просто! Падају извињења, смешкају се, дижу чаше на коктелима и разним пријемима, а омиљени и лични новинари, којих поред кумице има охохо, све бележе за породични албум Србији! Бајка од живота! И екипа је добра, није да нисмо имали среће, не може се рећ'! Шта би ми да је неко други уместо „мог председника“?!

Добро што ми је он остао за други круг! Нико тако не уме, као „мој председник“, да обећава! Не замерам ја што њему на памет не пада да то испуни, он то нити може нити хоће, али ми лепо да чујем! То што од оних прошлих обећања ништа није испунио, све сам му опростила кад сам га чула како ми сад опет исто то обећава, и још понешто приде! Кад он мени каже пет стотина хиљада нових радних места, ја у транс, и то двапут, у прошлој и

овој сад кампањи! Ај' ти, ко би народ умео тако на исту фору двапут учинити срећним! Бољи живот, веће плате, Европа и то преко црвеног тепиха уз рефлекторе...!

Ја само стрепим над даном када „мој председник“ неће више имати права да се кандидује за чело ове државе, мада постоји и у тега! Две су могућности; да се усвоји мој амандман да „мој председник“ доживотно учествује у кампањама за избор председника нам, што би била права ствар! Што не њега кад су и његовог идејног тату Срби бирали за доживотног председника! Овај је још млађи, лепши, препакован - модеран, како каже његова портпаролка! Ја кад чујем да је неко модеран, мојој срећи краја нема! У осталом може и другачије! Има ту још битних места, не мора само фотеља председника, са којих, као лек на рану, могу да пану његова обећања! Нико то као он не уме! А кад чујем, а чујем за то и уживам, правда, сви једнаки пред законом, независно судство(е, то поготово), пуно ми срце, мада, морам вам рећи, мени је ту најважније да је он и његови једнакији од осталих! И сад је мој председник, и његови, главни у правди, али то се не броји, тек ако га поново изаберемо е, онда ћемо видети правде! Главни је он и на другим местима, али нећемо сад у ситнице - да га то нико није питао, пустите да слушам и уживам у оном', „кад поново дође“! Не може то од први пут, први пут је за адаптацију на фотељу! Ма заслужили су, брате! Овај ужитак мора некако да се награди! У осталом, када сам на слављу, у изборној ноћи, на врх зграде бившег ЦЕКАЈА, видела „наш Холивуд“ као подршку уз „мог председника“, е то је био, не шлаг на тарту, него малина (може и јагода)! Шта би дала Шерон Стон, Ричард Гир, Џорџ Клуни, сер Шон Конери, Дениро и остала боранија, која се нашла да брани наше Косово и Метохију, да је могла бити са овим нашим европејцима и глобалистима, за које је Еуропа једина територија вредна борбе!